

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/98/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915010428
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2016:5915010428.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

1T/98/2015-123
IČS: 5915010428

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému S. X., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.04.2016 v Ružomberku takto
r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný

S. X., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom ul. I.
č. XXXX/X, V., slobodný, SZČO

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 24.07.2015 v čase medzi 17.00 h - 18.00 h neoprávnene vznikol do bytu č. XX na ulici I. X v V. potom, ako sa domáhal vstupu a kontaktu so svojou družkou a dcérou, ktoré sa tam pred ním ukrývali tak, že keď mu tam bývajúci S. H., nar. XX.XX.XXXX, odmietol dvere otvoriť, najskôr presne nezisteným spôsobom rukou udrel do vrchnej časti vchodových dverí, kde ich preboril a následne kopom nohou tieto vylomil v oblasti zámku a vnikol do priestoru bytu, kde po vizuálnom prehliadnutí otvorených priestorov bytu, keď tam svoju družku s dieťaťom nevidel, z neho odišiel, ktorého konania sa dopustil proti vôli tam bývajúcich S. H., nar. XX.XX.XXXX, jeho manželky S. H., nar. XX.XX.XXXX a Y. H., nar. XX.XX.XXXX a týmto konaním spôsobil škodu poškodením dverí vo výške 135,- eur,

t e d a

neoprávnene vnikol do obydľia iného a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania,
č í m s p á c h a l

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Na S. X. podala Okresná prokuratúra Ružomberok dňa 03.12.2015 obžalobu pre podozrenie zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona.

Okresný súd Ružomberok vydal vo veci dňa 31.12.2015 pod č.k. 1T/98/2015-83 trestný rozkaz, ktorým S. X. uznal vinným zo spáchania vyššie uvedeného trestného činu a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu odpor, ktorý odôvodnil nedostatočným preskúmaním skutkov deja tak, ako sa odohral a z tohto dôvodu i nesprávne určenej miery zodpovednosti a rozsahu protiprávneho konania a následne uloženého trestu, ktorý obžalovaný a jeho obhajca považovali za nesprávny.

Na pojednávaní konanom dňa 02.03.2016 obžalovaný pred súdom vyhlásil, že je vinný, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu. Vzhľadom k tomu, že vyhlásenie obžalovaného S. X. o vine zodpovedalo dôkazom, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní a ktoré súd zistil postupom podľa § 238 ods. 1, § 240 ods. 1 a § 241 ods. 1 Trestného poriadku, s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný zodpovedal aj na otázky, ktoré mu súd kládol v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, bolo vyhlásenie obžalovaného S. X. o uznaní viny podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku, prijaté. Súd pri rozhodovaní o prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine prihliadol aj na výpoveď menovaného z prípravného konania zo dňa 09.09.2015, v ktorej výpovedi sa v tom čase obvinený S. X. pred vyšetrovateľom k trestnej činnosti priznal, keď potvrdil, že dvere poškodil a vykopol. Poukázal však, že za poškodenie dverí a zárubne vyplatil poškodenému sumu 200,- euro a tým považuje vec za uzavretú. Pokiaľ v prvotnej výpovedi poprel spáchanie trestného činu, pripísal to ku skutočnosti, že si neuvedomil následky svojho konania, ale po rozhovore s poškodeným H. si uvedomil, že vec treba riešiť a priznať, ako to bolo.

Dozorujúci prokurátor navrhol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody so zaradením na výkon trestu do minimálneho stupňa stráženia, event. zväziť uloženie alternatívneho trestu. K návrhu prokurátora sa pripojil aj obžalovaný a jeho obhajca, keď obžalovaný s uložením alternatívneho trestu súhlasil, pričom vyhlásil, že je ochotný dať písomný sľub, že v určenom čase sa bude zdržiavať v obydlí na určenej adrese a pri prípadnej kontrole probačným a mediačným úradníkom poskytne súčinnosť. Zároveň vyjadril ochotu podrobiť sa aj kontrole technickými prostriedkami. Z tohto dôvodu súd pojednávanie odročil na neurčito z účelom preskúmania podmienok na uloženie trestu domáceho väzenia prostredníctvom probačného a mediačného úradníka.

Dňa 02.03.2016 samosudca poveril preskúmaním podmienok uloženiu trestu domáceho väzenia probačného a mediačného úradníka.

Dňa 22.03.2016 probačný a mediačný úradník súdu podal písomné stanovisko, v ktorom konštatoval, že mu nebola možnosť vykonať šetrenie v mieste bydliska, najmä s prihliadnutím na skutočnosť, či sú splnené technické podmienky uloženia trestu domáceho väzenia, a preto takýto trest domáceho väzenia s použitím technických prostriedkov neodporučil. Z obsahu správy tiež vyplynulo, že napriek predchádzajúcemu dohovoru obžalovaný s probačným a mediačným úradníkom nespolupracoval, dohovor nerespektoval, nekontaktoval sa s probačným úradníkom. Ani pokusy zo strany probačného úradníka kontaktovať obžalovaného na telefónnom čísle, ktoré číslo poskytol samotný obžalovaný,

boli neúspešné a hovor bol obžalovaným ukončený. Na predvolanie, ktoré obžalovanému probačný a mediačný úradník zaslal na deň 22.03.2016, sa bez ospravedlnenia nedostavil.

Aj na pojednávaní konanom dňa 06.04.2016 obžalovaný potvrdil, že napriek dohode s probačným úradníkom tohto požiadal o zmenu dohodnutého termínu, následne však už neurobil žiadne kroky, aby sa s probačným úradníkom okresného súdu skontaktoval. Napriek prvotnému poučeniu nevyužil možnosť dostaviť sa osobne na Okresný súd Ružomberok a kontaktovať sa s probačným úradníkom. Z týchto dôvodov súd potom dospel k záveru, že obžalovaný konaním, ktoré bolo popísané v obžalobe Okresnej prokuratúry Ružomberok zo dňa 02.12.2015, naplnil všetky zákonné znaky prečinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona.

Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane domovej slobody, z hľadiska subjektívnej stránky u menovaného ide o konanie úmyselné v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektívna i subjektívna stránka konania obžalovaného je v konečnom dôsledku vyjadrená v uznesení, ktorým súd vyhlásenie o vine obžalovaného o spáchaní skutku, ktorý bol uvedený v obžalobe, prijal.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Obžalovaný podľa obžaloby je samostatne zárobkovo činnou osobou, v čase rozhodovania súdu je vedený ako nezamestnaný, bol evidovaný na úrade práce, avšak vzhľadom k tomu, že sa nedostavil v stanovenom termíne, bol z evidencie vyradený. Žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, pričom sa spolupodieľa na nákladoch s týmto bývaním spojených. V registri trestov má 2 záznamy, v prvom prípade sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol, v druhom prípade bol odsúdený pre zločin podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov, ako aj s uložením probačného dohľadu a boli mu tiež uložené povinnosti spočívajúce povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe probačného dohľadu, absolvovať ochranné protialkoholické ambulantné, ako aj ochranné protitoxikologické ambulantné liečenie. V minulosti bol priestupkovo riešený, okrem iného aj za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, posledný záznam má z novembra 2014, kde mu bola uložená bloková pokuta v súvislosti s porušením zákona č. 8/2009 Z.z., v súvislosti s porušením pravidiel cestnej premávky.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, na ktorú skutočnosť bol potom súd povinný prihliadnuť aj pri výmere trestu (§ 49 ods. 2 Trestného zákona).

Súd u obžalovaného zistil, oproti stavu pri vydaní trestného rozkazu dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. k), l) Trestného zákona a jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona. Na základe takto zistených skutočností, majú na zreteľ ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona a § 31 ods. 2 Trestného zákona, súd dospel k záveru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody, ktorý mu súd uložil pri aplikovaní ustanovenia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona. Podľa citovaného ustanovenia, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Súd teda obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri zníženej hornej hranici trestnej sadzby, a to vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne. Je nepochybné, že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za závažný úmyselný trestný čin, spáchaním ďalšej úmyselnej trestnej činnosti teda dal najavo svoj pohrdaný postoj k plneniu zákonných povinností, tento benefit, ktorý mu bol poskytnutý súdom, nevyužil. Navyše aj zo spisu tunajšieho súdu 8T/32/2010, s ktorým sa súd oboznámil v rámci dokazovania, vyplynulo, že obžalovaný si svoje povinnosti, ktoré mu boli uložené ešte v roku 2010, neplní, o čom svedčí správa probačného a mediačného úradníka. Navyše obžalovaný ani nevyužil možnosť v súvislosti s uložením alternatívneho trestu a vlastne svojim, podľa názoru súdu „ľahostajným postupom“, zapríčinil sám. Nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, na výkon tohto trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd Ružomberok
dňa 06.04.2016

JUDr. Ivan ŠTEPITA
s a m o s u d c a

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti výroku o vine odvolanie nie je prípustné.

Proti výroku o treste možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pred nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.